

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра кримінального процесу**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор НАВС
полковник поліції

Станіслав ГУСАРЄВ

2024

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА У
КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ**

Статус дисципліни	Вибіркова
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	08 Право
Спеціальність	081 Право
Освітня програма	Право
Форми здобуття вищої освіти	Денна
Мова викладання	Українська
Форма підсумкового контролю	Залік

Київ – 2024

Розробники:

Ольга Кубарева, кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ;

Оксана Хабло кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри протокол від 5 вересня 2024 року № 2.

Завідувач кафедри

Оксана ХАБЛО

Схвалено науково-методичною радою НАВС
Протокол від 20 вересня 2024 року № 8.

Голова науково-методичної ради

Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібно підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __ 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __ 202_ № __

Завідувач кафедри

Голова НМР

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібно підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __ 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __ 202_ № __

Завідувач кафедри

Голова НМР

Робоча програма переглянута на 20__/20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібно підкреслити)

протокол засідання кафедри
від __. __ 202_ № __

протокол науково-методичної ради
від __. __ 202_ № __

Завідувач кафедри

Голова НМР

1. ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є кримінальне процесуальне законодавство, практика його застосування, кримінально-процесуальні правовідносини і кримінально-процесуальна діяльність органів досудового розслідування, прокуратури і суду щодо міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

Метою викладання навчальної дисципліни «Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні» є оволодіння слухачами теоретичними знаннями щодо проведення компетентними органами держав процесуальних дій під час кримінального провадження в межах міжнародного співробітництва, виконання яких необхідне для досудового розслідування, судового розгляду або для виконання вироків, ухвалених судами інших держав або міжнародними судовими установами.

Засвоєння дисципліни «Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні» дозволить більш глибоко усвідомити завдання, які поставлені перед компетентними органами держави, що вступають у міжнародні кримінальні процесуальні правовідносини, з'ясувати їх компетенцію, особливості співробітництва з іншими інституціями держав.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні» є:

- вивчення поняття та сутності інституту міжнародного співробітництва, нормативних джерел, що регулюють організацію та діяльність компетентних органів та посадових осіб, що реалізують державну політику у сфері міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні;

- формування уявлення про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні, зокрема про поняття, суб'єкти, загальні засади та форми міжнародного співробітництва у сфері кримінального судочинства;

- засвоєння знань щодо підстав надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні та порядку застосування міжнародних договорів;

- набуття навиків у складанні та аналізі процесуальних документів, що складаються під час міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні;

- аналіз проблем та перспектив вдосконалення й реформування інституту міжнародного співробітництва у кримінальному процесі;

- формування навичок практичного застосування положень нормативно-правових актів щодо гарантій захисту прав учасників міжнародного співробітництва;

- підвищення правової культури, необхідної для ефективного здійснення майбутньої професійної діяльності.

Пререквізити. До переліку попередньо прослуханих навчальних дисциплін відносяться: «Кримінальна юстиція: правові доктрини та принципи правотворчості», «Докази і доказування у провадженнях про кримінальні правопорушення», «Взаємодія органів досудового розслідування з оперативними підрозділами та іншими правоохоронними органами під час протидії кримінальним правопорушенням».

Компетентності відповідно до освітньої програми здобувачі вищої освіти магістра набувають інтегральну, загальні та спеціальні компетентності.

1. Інтегральна компетентність: здатність розв'язувати задачі дослідницького та/або інноваційного характеру у сфері права.

2. Загальні компетентності, якими повинен оволодіти здобувач вищої освіти:

– ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;

– ЗК 7. Здатність приймати обґрунтовані рішення;

– ЗК 9. Здатність працювати в міжнародному контексті.

3. Спеціальні (фахові) компетентності:

– СК 4. Здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України;

– СК 6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію;

– СК 7. Здатність застосовувати знання та розуміння основних засад (принципів) та процедур судочинства в Україні.

Результати навчання:

– РН 10. Аналізувати взаємодію міжнародного права та міжнародно-правових систем з правовою системою України на основі усвідомлення основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування права;

– РН 12. Проводити порівняльно-правовий аналіз окремих інститутів права різних правових систем, враховуючи взаємозв'язок правової системи України з правовими системами Ради Європи та Європейського Союзу;

– РН 13. Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів.

Після завершення вивчення навчальної дисципліни «Загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні» здобувачі вищої освіти магістра повинні:

знати:

– структуру порядку взаємовідносин між компетентними органами України і установами іноземних держав з питань співробітництва у кримінальних провадженнях;

- структуру та порядок колізійного застосування нормативних актів з питань надання міжнародної правової допомоги;
- загальні засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні;
- правовий статус суб'єктів міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні;
- особливості міжнародної правової допомоги при провадженні процесуальних дій;
- процесуальний порядок видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиції);
- особливості визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передачі засуджених осіб.

вміти:

- правильно тлумачити та застосовувати норми чинного законодавства, що встановлюють порядок здійснення міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні;
- застосовувати сучасні методи дослідження і аналізу проблемних питань, що виникають під час міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні;
- поставити завдання та організувати наукові дослідження з визначення проблемних ситуацій, пов'язаних із вдосконаленням кримінального судочинства в контексті міжнародного співробітництва під час кримінального провадження;
- використовувати отримані знання у конкретних практичних ситуацій здійснення міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні;
- застосовувати норми міжнародних договорів України з питань надання міжнародної правової допомоги, які мають пряму дію;
- застосовувати у сфері міжнародної правової допомоги сучасні методи і досягнення науки і техніки в ході проведення слідчих дій;
- оцінювати можливість виконання на території України міжнародних клопотань;
- формувати навички складання процесуальних документів.

отримати навички:

- самостійного опрацювання законів України, інших нормативно-правових актів міжнародного характеру, що регламентують міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні;
- правильного тлумачення та застосування практики Європейського суду з прав людини, виокремлення його правових позицій та застосування її при прийнятті рішень під час реалізації різних форм міжнародного співробітництва;
- з надання та отримання міжнародної правової допомоги під час кримінального провадження;

- застосовування сучасних методів дослідження й аналізу проблемних питань, що виникають під час процесуальної щодо надання міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні;
- аналізу та використання у навчанні та професійній діяльності праворозуміння та правозастосування даної галузі права;
- міжособистісних відносин, взаємодії з різними типами людей, вміння працювати в команді;
- комплексного розв'язання проблем, моніторингу і контролю поставлених задач, абстрактного мислення.

2. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Загальна характеристика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.

Тема 2. Міжнародна правова допомога як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.

Тема 3. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція).

Тема 4. Перейняття кримінального провадження. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни			
	Денна форма здобуття вищої освіти		заочна форма здобуття вищої освіти	
	д/б	ксф	д/б	ксф
Кількість кредитів ECTS – 3	Рік підготовки			
	2			
	Семестр			
	3			
Загальна кількість годин – 90	Лекції			
	6			
	Семінарські			
	16			
	Практичні			
	8			
	Самостійна робота			
	60			
	Вид контролю			
залік				

3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назви тем	Нормативний обсяг годин	з них:				
			Всього годин з викладачем	з них:			Самостійна робота
				Лекцій	Семінарських занять	Практичних занять	
1.	Тема 1. Загальна характеристика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.	20	6	2	4	-	14
2.	Тема 2. Міжнародна правова допомога як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.	24	8	-	4	4	16
3.	Тема 3. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція).	24	8	2	4	2	16
4.	Тема 4. Переїняття кримінального провадження. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.	22	8	2	4	2	14
Всього годин		90	30	6	16	8	60
Підсумковий контроль – залік							

4. ПЛАНИ СЕМІНАРСЬКИХ І ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

*Денна форма здобуття вищої освіти,
державне замовлення*

Тема 1. Загальна характеристика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні. – 4 год.

Питання до семінарського заняття (4 год):

Семінарське заняття 1.1:

1. Поняття та зміст міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
2. Напрямки та форми міжнародного співробітництва у кримінальних справах.
3. Правова регулювання міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
4. Договірні відносини України у сфері взаємодопомоги у кримінальних справах.
5. Надання та отримання міжнародної правової допомоги чи іншого міжнародного співробітництва без договору.

Семінарське заняття 1.2:

1. Засади міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
2. Суб'єкти міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
3. Запит про міжнародне співробітництво.
4. Зберігання та передання речових доказів і документів. Доказова сила офіційних документів.

Тема 2. Міжнародна правова допомога як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні – 8 год.

Питання до семінарського заняття (4 год.):

Семінарське заняття 2.1:

1. Поняття та зміст міжнародної правової допомоги у кримінальному провадженні
2. Запит про міжнародну правову допомогу, його зміст. Направлення, розгляд та виконання запиту про міжнародну правову допомогу
3. Форми міжнародної правової допомоги.
4. Використання у доказуванні даних, отриманих шляхом міжнародної правової допомоги.

Семінарське заняття 2.2:

1. Вручення документів як форма міжнародної правової допомоги.
2. Виклик особи, яка перебуває за межами України.
3. Допит за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції.
4. Розшук, арешт і конфіскація майна.

Завдання для практичного заняття (4 год):

Під час самостійної підготовки здобувачі ступеня вищої освіти письмово вирішують запропоновані задачі. На занятті відбувається обговорення їх рішень та реферативних повідомлень.

Практичне заняття 2.1.

1. 09 вересня 2020 року уповноваженим (центральним) органом України було прийняте рішення про направлення запиту про проведення обшуку, а 22 вересня 2020 року надіслано запит уповноваженому (центральному) органу запитуваної сторони дипломатичним шляхом. Запит про міжнародну правову допомогу було погоджено у письмовій формі окружним прокурором.

Чи була в цьому випадку дотримана процедура направлення запиту про міжнародну правову допомогу?

Якщо ні, то які порушення при цьому були допущені?

Які вимоги пред'являються до змісту та форми запиту про міжнародну правову допомогу?

2. У порядку надання міжнародної правової допомоги уповноваженим органом України до Польщі було направлено запит про проведення допиту, а також обшуку в помешканні громадянина Польщі Моравського, який підозрювався у вчиненні кримінального правопорушення на території України. Запит було задоволено, слідчі (розшукові) дії були проведені.

Проаналізуйте ситуацію. Чи були допущені порушення при наданні міжнародної правової допомоги?

Які процесуальні дії потребують спеціального дозволу?

3. Громадянин Франції Нобре, перебуваючи у відпустці в Києві, став очевидцем вчинення умисного вбивства громадянина України. Під час проведення досудового розслідування, виникла необхідність у його допиті.

Який процесуальний порядок виклику особи, що перебуває за межами України?

Кому і в який строк направляється запит про виклик особи?

4. Уповноважений орган Бельгії звернувся до уповноваженого (центрального) органу України з запитом про проведення допиту фігуранта

кримінального провадження шляхом відео-конференції, з метою забезпечення безпеки осіб.

Які умови мають бути дотримані компетентним органом запитуючої сторони для надання згоди уповноваженим органом України на проведення зазначеної слідчої (розшукової) дії?

Які документи мають бути складені за результатами проведення допиту та кому направлені?

5.3 метою перевірки зібраних доказів для проведення впізнання у кримінальному провадженні про шахрайство (ст. 190 КПК України), уповноваженим (центральним) органом України 5 грудня 2020 року направлено запит у рамках міжнародної правової допомоги уповноваженому органу Молдови про виклик підозрюваного С., що мешкає у Кишиневі, прибуттям 29 січня 2021 року.

Чи правильно сформульовано запит?

Який порядок виклику, гарантії викликаній особи, повноваження слідчого, прокурора щодо застосування заходів забезпечення та проведення інших процесуальних дій?

Практичне заняття 2.2.

Під час досудового розслідування у слідчого виникла необхідність додатково допитати свідка Дубровкіна А.Р. Однак, як з'ясувалося пізніше, Дубровкін А.Р. на даний час перебуває у Чехії у довготривалому відрядженні.

Дайте відповідь на питання:

- Чи можна допитати, як свідка Дубровкіна А.Р.?
- Яким буде порядок допиту свідка Дубровкіна А.Р.?
- Яким процесуальним документом оформлюється порядок допиту свідка?

За умовами ситуації (змінюючи або доповнюючи її) скласти на вибір наступні процесуальні документи:

- запит про міжнародну правову допомогу;
- протокол допиту свідка.

Тема 3. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція). – 6 год.

Питання до семінарського заняття (4 год):

Семінарське заняття 3.1:

1. Поняття та види екстрадиції. Екстрадиційні системи.
2. Підстави та умови екстрадиції. Обставини, що перешкоджають екстрадиції.

3. Порядок зносин запитуючої та запитуваної держави.
4. Етапи екстрадиційного процесу.
5. Забезпечення прав особи, стосовно якої розглядається питання про видачу (екстрадицію).

Семинарське заняття 3.2:

1. Процесуальний порядок направлення запиту про видачу особи (екстрадицію).
2. Особливості затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України. Застосування та припинення тимчасового арешту або запобіжних заходів до особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України.
3. Спрощений порядок видачі осіб з України.
4. Рішення за запитом про видачу особи (екстрадицію) та процесуальний порядок його оскарження.
5. Фактична передача особи та відстрочка передачі.

Завдання для практичного заняття (2 год):

Під час самостійної підготовки здобувачі ступеня вищої освіти письмово вирішують запропоновані задачі. На занятті відбувається обговорення їх рішень та реферативних повідомлень.

1. У кримінальному провадженні по обвинуваченню громадянина Німеччини Шпіца у заподіянні легких тілесних ушкоджень громадянці Мусейчук, уповноважений орган Німеччини направив запит про видачу особи Шпіца.

Яку відповідь повинен надати центральний орган України щодо видачі особи (екстрадиції)?

За яких умов направляється запит про видачу особи?

2. Уповноважений орган Франції надіслав запит на екстрадицію громадянина України Шилюка, який підозрюється у вчиненні дорожньо-транспортної пригоди із смертельними наслідками у місті Нант.

Яке рішення має прийняти центральний уповноважений орган України?

Який процесуальний порядок запиту на екстрадицію?

3. Складіть клопотання про видачу особи в Україну, дайте характеристику додатків до нього.

Тема 4. Переїняття кримінального провадження. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.– 6 год.

Питання до семінарського заняття (4 год):

Семінарське заняття 4.1:

1. Поняття та умови переїняття кримінального провадження.
2. Порядок переїняття кримінального провадження.
3. Поняття та види визнання та виконання вироків судів іноземних держав.
4. Підстави і порядок розгляду судом питання про виконання вироку суду іноземної держави.

Семінарське заняття 4.2:

1. Умови передачі засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання в іноземних державах.
2. Порядок і строки вирішення питання про передачу осіб, засуджених судами України, для відбування покарання в іноземних державах.
3. Процесуальний порядок розгляду запиту (клопотання) про передачу громадянина України, засудженого судом іноземної держави, для відбування покарання в Україні.
4. Організація виконання покарання щодо переданої засудженої особи.

Завдання для практичного заняття (2 год):

Під час самостійної підготовки здобувачі ступеня вищої освіти письмово вирішують запропоновані задачі. На занятті відбувається обговорення їх рішень та реферативних повідомлень.

1. обвинувальний вирок щодо громадян Ісландії Йонсона та Ізельсона за вчинення ними діяння, передбаченого ч. 2 ст. 296 КК України (хуліганство, вчинене групою осіб), а 11 серпня 2020 року від уповноваженого органу Ісландії надійшов запит до Офісу Генерального прокурора про передачу засуджених для відбування покарання на батьківщині.

Здійсніть юридичний аналіз ситуації.

Які підстави та умови передачі засуджених для відбування покарання до іноземної держави?

2. Від уповноваженої особи Румунії надійшло клопотання уповноваженому (центральному) органу України про переїняття Україною кримінального провадження відносно мешканця міста Чернівці Папеску, який обвинувачується у вчиненні вимагання (ч. 2 ст. 189 КПК України). Офіс Генерального прокурора відмовив, повернувши матеріали та пославшись на

неможливість перейняти кримінальне провадження, посилаючись на положення КПК України.

Назвіть причини неможливості перейняття кримінального провадження.

3. Кримінальне провадження відносно громадянина Російської Федерації Парфьонова, яке здійснювалось у провадженні СВ Солом'янського УП ГУНП в м. Києві, в установленому порядку було передано до Російської Федерації. У зв'язку з неможливістю встановлення усіх обставин кримінального правопорушення на момент передачі кримінального провадження слідчий Солом'янського УП ГУНП в м. Києві, який здійснював досудове розслідування у цьому провадженні, викликав свідка Ващенка для його повторного допиту.

Чи міг слідчий після передачі кримінального провадження здійснювати процесуальні дії у ньому? Якщо так, то який порядок їх виконання?

4. Від уповноваженої особи Румунії надійшло клопотання уповноваженому (центральному) органу України про перейняття Україною кримінального провадження відносно мешканця міста Чернівці Папеску, який обвинувачується у вчиненні вимагання (ч. 2 ст. 189 КПК України). Офіс Генерального прокурора відмовив, повернувши матеріали та пославшись на неможливість перейняти кримінальне провадження, посилаючись на положення КПК України.

Назвіть причини неможливості перейняття кримінального провадження.

5. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Тема 1. Загальна характеристика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.

Питання для самоконтролю:

1. Дайте визначення поняття міжнародна правова допомога?
2. Розкрийте сутність та специфіку міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.
3. Дайте визначення поняття запитуюча сторона та запитувана сторона?
4. Назвіть форми міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.
5. Вкажіть нормативно-правові акти, якими регулюються питання міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Законспекуйте основні положення:
 - Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах : Конвенція; Рада Європи від 20. квіт. 1959 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. [сайт]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_036.
 - Європейська конвенція про видачу правопорушників : Конвенція; Рада Європи від 13. груд. 1957 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. [сайт]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/go/995_033.
 - Постанови Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ № 13 від 19 грудня 2014 року «Про застосування судами міжнародних договорів України при здійсненні правосуддя». URL: <http://portal.rada.gov.ua>.

Тема 2. Міжнародна правова допомога як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні

Питання для самоконтролю:

1. Визначте, що слід розуміти під запитом про міжнародну правову допомогу та які відомості повинні у ньому міститися.
2. Окресліть процесуальні рішення, які може прийняти центральний орган України за результатами розгляду запиту іноземної держави про міжнародну правову допомогу.
3. Який орган уповноважений від імені держави розглядати запит компетентного органу іншої держави або міжнародної судової установи?
4. Який орган має право здійснювати кримінальне провадження, звертатися із запитом відповідно вимог КПК України та забезпечувати виконання запиту про надання міжнародної правової допомоги?

5. Протягом якого часу уповноважений (центральний) орган України надсилає матеріали, отримані під час виконання запиту, уповноваженому (центральному) органу запитуючої сторони після їх отримання від компетентного органу України?

6. Протягом якого часу виконується запит компетентного органу іноземної держави про міжнародну правову допомогу з дати його надходження до безпосереднього виконавця?

7. Які процесуальні дії можуть бути проведені в порядку надання міжнародної правової допомоги?

8. Яким органом приймається рішення щодо присутності представника компетентного органу іноземної держави під час надання міжнародної правової допомоги?

9. Які права має представник компетентного органу іноземної держави під час надання міжнародної правової допомоги?

10. Протягом якого часу, у разі відмови у направленні запиту, всі матеріали повертаються відповідному органу України з викладом недоліків, які потрібно усунути, або з поясненням причин неможливості направлення запиту?

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Законспекуйте основні положення

– Наказу Генерального прокурора України «Про організацію роботи органів прокуратури України у галузі міжнародно-правового співробітництва» від 18.09.2015 року № 223.

– Закону України «Про міжнародні договори України» від 29 червня 2004 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 50. Ст. 540.

2. Проаналізуйте та дайте загальну характеристику «Положення про дипломатичні представництва та консульські установи іноземних держав в Україні», затвердженого Указом Президента України від 10 червня 1993 р.

Тема 3. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція)

Питання для самоконтролю:

1. Які особливості затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України ?

2. Які права особи, стосовно якої розглядається питання про видачу (екстрадицію)?

3. Проаналізуйте підстави та порядок видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадицію).

4. Назвіть підстави, строки та процесуальний порядок застосування тимчасового та екстрадиційного арештів.

5. Вкажіть умови, за яких іноземній державі може бути відмовлено у видачі особи.

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Відповідно до відомостей із наглядових проваджень та електронної бази даних Центрального органу України щодо видачі особи упродовж 2012–2014 рр. було 152 відмови Україні іншими державами у видачі осіб, з них у 2012 р. – 31 відмова, у 2013 р. – 61 відмова, у 2014 р. – 60 відмов.

Із врахування викладеного, опрацювати Європейську конвенцію про видачу правопорушників, 1957 р., Додаткового Протоколу 1975 р., Другого додаткового протоколу 1978 р. до Конвенції та відповіді на питання:

- в яких випадках видача правопорушників не здійснюється?
- згідно з Європейською конвенцією про видачу правопорушників 1957 р., в яких випадках у видачі правопорушників може бути відмовлено?

2. Складіть клопотання про видачу особи в Україну, дайте характеристику додатків до нього.

Тема 4. Переїняття кримінального провадження. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.

Питання для самоконтролю:

1. Охарактеризуйте загальні умови переїняття кримінального провадження.

2. Назвіть підстави та порядок виконання вироків судів іноземних держав.

3. Які вирокі судів іноземних держав не підлягають виконанню в Україні?

4. Вкажіть підстави розгляду питання про передачу засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання.

5. Охарактеризуйте умови передачі засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання.

6. Проаналізуйте порядок вирішення питання про передачу осіб, засуджених судами України, для відбування покарання в іноземних державах.

7. Протягом якого строку Міністерство юстиції України розглядає запит (клопотання) про передачу громадянина України, засудженого судом іноземної держави, для відбування покарання в Україні?

8. Хто несе витрати, пов'язані з передачею засудженого в Україні іноземця в державу його громадянства для подальшого відбування покарання?

Завдання для самостійного опрацювання:

1. Опрацювати Європейську конвенцію про взаємну допомогу у кримінальних справах, Страсбург, 20 квітня 1959 року. *Офіційний вісник*

України. 16.07.2004 р. № 26. Ст. 1735. Відповідно до опрацьованої конвенції знайти відповіді на питання:

- у чому полягає взаємна допомога у кримінальних справах?
- які вимоги щодо виконання міжнародних доручень/клопотань про правову допомогу у кримінальних справах?
- які підстави відмови у наданні взаємної допомоги у кримінальних справах?
- який порядок виконання доручень іноземних компетентних органів в Україні та порядок звернення суду України з дорученням за кордон у кримінальних справах?

2. Складіть схему розгляду запиту (клопотання) про передачу громадянина України, засудженого судом іноземної держави, для відбування покарання в Україні.

6. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Тема 1. Загальна характеристика міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.

Теми рефератів:

1. Організація роботи прокурора щодо міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
2. Організація роботи судів щодо міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні.
3. Особливості співробітництва у кримінальних провадженнях на рівні ЄС.

Тема 2. Міжнародна правова допомога як форма міжнародного співробітництва у кримінальному провадженні

Теми рефератів:

1. Порядок підготовки документів та направлення запитів в ході міжнародного співробітництва.
2. Процесуальний порядок та особливості тримання особи під вартою на території України в порядку міжнародної правової допомоги.
3. Проблемні питання, що виникають під час видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення.

Тема 3. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення (екстрадиція)

Теми рефератів:

1. Порядок підготовки документів та направлення запитів в ході міжнародного співробітництва.
2. Процесуальний порядок та особливості тримання особи під вартою на

території України в порядку міжнародної правової допомоги.

3. Проблемні питання, що виникають під час видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення.

Тема 4. Переїняття кримінального провадження. Визнання та виконання вироків судів іноземних держав та передача засуджених осіб.

Теми рефератів:

1. Організація виконання покарання щодо переданої засудженої особи на території України.

2. Порядок і умови переїняття кримінального провадження від іноземних держав.

3. Витрати, пов'язані з передачею засудженої особи. Порядок їх відшкодування.

7. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Методи навчання:

1. Словесні, наочні та практичні методи.
2. Пояснювально-ілюстративний (інформаційно-рецептивний) метод.
3. Репродуктивний метод.
4. Частково-пошуковий метод.
5. Дослідницький метод.

Методи навчання

Словесні

Розповідь-пояснення використовується під час навчання слухачів протягом лекції. За метою виділяються такі види розповіді: розповідь-вступ, розповідь-повідь, розповідь-висновок. Ефективність зазначеного методу залежить головним чином від уміння викладача розповідати, дохідливості та доступності інформації, від поєднання його з іншими методами навчання.

Бесіда – це діалог між викладачем та слухачем, який дає можливість за допомогою цілеспрямованих і вміло сформульованих питань спрямувати слухачів на активізацію отриманих знань. Саме з їх допомогою викладач активізує діяльність слухачів, ставлячи їм запитання для розмірковування, розв'язання проблемної ситуації.

Лекція служить для пояснення теми; її типовими ознаками є тривалість запису плану та рекомендованої літератури, введення та характеристика нових понять, розкриття та деталізація матеріалу, завершальні висновки викладача, відповіді на запитання.

Наочні методи

Ілюстрація – допоміжний метод при словесному методі, її значення полягає в яскравішому викладенні та показі власної думки.

Демонстрація характеризується рухомістю засобу демонстрування, наприклад, демонстрація навчальних фільмів.

Практичні методи: вправи, аналіз нормативно-правових документів, складання документів. Ці методи не несуть нової навчально-пізнавальної інформації, а служать лише для закріплення, формування практичних умінь при застосуванні раніше набутих знань.

Навчальна робота під керівництвом викладача – самостійна робота. До неї належать написання рефератів, самостійні письмові роботи, вирішення тестів.

8. ФОРМИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Форми контролю – залік, усне та письмове опитування. Контроль самостійної та індивідуальної роботи здійснюється шляхом перевірки виконаних завдань, передбачених даною програмою.

Методи контролю.

Методи поточного контролю:

- усне опитування (бліц-опитування, фронтальне опитування);
- робота за індивідуальними завданнями;
- тестування;
- реферативне повідомлення;
- поняттєвий диктант;
- захист проектів (презентацій);
- поняттєве вправляння;
- групові завдання, що передбачають розв'язання або підготовку проблемних ситуацій.

При поточному контролі оцінюються усні виступи, наукові доповіді, презентації, вирішення практичних завдань і тестів, моделювання ситуацій, творчі, проектні й реферативні роботи.

При оцінюванні враховується глибина теоретичних знань здобувачів і вміння застосовувати їх на практиці.

Методи підсумкового контролю: усна відповідь або тестування.

Підсумковий контроль проводиться у формі заліку після закінчення вивчення навчальної дисципліни. Структура білета передбачає два теоретичних питання.

При підсумковому контролі застосовується 100-бальна шкала оцінювання, а також національна система (відмінно, добре, задовільно, незадовільно) та система ECTS (A, B, C, D, E, FX, F)

Критерії оцінювання результатів навчання

Основними критеріями, що характеризують рівень компетентності здобувача вищої освіти при оцінюванні результатів поточного та підсумкового контролів, є такі:

- виконання всіх видів навчальної роботи, що передбачені робочою програмою навчальної дисципліни;
- глибина і характер знань навчального матеріалу за змістом навчальної дисципліни, що міститься в основних та додаткових рекомендованих нормативних та доктринальних джерелах;
- вміння аналізувати явища, що вивчаються, у їх взаємозв'язку і розвитку;
- характер відповідей на поставлені питання (чіткість, лаконічність, логічність, послідовність тощо);
- вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних завдань;
- вміння аналізувати достовірність одержаних результатів.

Розподіл балів, що присвоюються здобувачеві

Накопичення балів з тем за усі види робіт					Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
<i>Max 60 %</i>					<i>Max 40 %</i>	<i>Max 100%</i>
Тема 1	Тема 2	Тема 3	Тема 4	Самостійна робота	залік	
5	5	5	5	5	40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90 – 100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74	задовільно	D	непогано
60-65		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	FX	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ ДИСЦИПЛІНА

Під час проведення всіх видів занять використовується таке обладнання і програмне забезпечення:

Під час проведення занять в очному (offline) режимі використовуються:

– інтерактивні, мультимедійні проектори, комп'ютери, планшети, інтерактивна дошка.

Під час проведення занять в змішаному (blended) режимі використовуються наступні засоби програмного забезпечення:

– доступ до дистанційних навчальних курсів дисципліни на офіційному вебпорталі НАВС через мережу Інтернет (на платформах Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment, Google Meet).

Під час проведення занять без очної складової в дистанційному режимі (on-line) за вибором викладача використовується:

– програмне забезпечення через мережу Інтернет.

На платформі Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment) розміщені допоміжні матеріали.

10. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1. Законодавство, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження.

2. Характеристика надання та отримання міжнародної правової допомоги чи іншого міжнародного співробітництва без договору.

3. Обсяг та види міжнародного співробітництва під час кримінального провадження.

4. Центральні органи України, що забезпечують міжнародне співробітництво у кримінальному провадженні.

5. Порядок виконання процесуальних дій дипломатичними представництвами або консульськими установами.

6. Зберігання та передання речових доказів і документів під час міжнародного співробітництва.

7. Доказова сила офіційних документів під час міжнародного співробітництва.

8. Зміст та форма запиту про міжнародну правову допомогу.

9. Наслідки виконання запиту в іноземній державі.

10. Порядок розгляду запиту іноземного компетентного органу про міжнародну правову допомогу.

11. Порядок повідомлення про результати розгляду запиту про міжнародну правову допомогу.

12. Сутність засади конфіденційності.

13. Випадки відмови запитуючій стороні у задоволенні запиту про правову допомогу.
14. Процедура виконання запиту (доручення) про міжнародну правову допомогу на території України.
15. Сутність повного або часткового відкладення надання міжнародної правової допомоги.
16. Завершення процедури надання міжнародної правової допомоги.
17. Процесуальні дії, які можуть бути проведені в порядку надання міжнародної правової допомоги.
18. Процесуальні дії, що потребують спеціального дозволу.
19. Функції представників компетентних органів запитуючої держави.
20. Порядок вручення документів особі, визначеній у запиті.
21. Характеристика тимчасової передачі до іноземної держави особи, яка відбуває покарання на території України.
22. Порядок виклику особи, яка перебуває за межами України.
23. Порядок допиту особи за запитом компетентного органу іноземної держави шляхом проведення відео- або телефонної конференції.
24. Розшук, арешт і конфіскація майна на підставі запиту про міжнародну правову допомогу.
25. Характеристика контрольованої поставки за запитом про міжнародну правову допомогу.
26. Порядок прикордонного переслідування особою, яка вчинила незаконне переміщення через державний кордон України.
27. Мета створення і діяльності спільних слідчих груп.
28. Порядок оскарження рішення, дій чи бездіяльності органів державної влади, їх посадових чи службових осіб, відшкодування завданої шкоди та витрати, пов'язаних із наданням міжнародної правової допомоги на території України.
29. Процедура направлення запиту про видачу особи (екстрадицію).
30. Центральні органи України щодо видачі особи (екстрадиції).
31. Порядок підготовки документів та направлення запитів.
32. Межі кримінальної відповідальності виданої особи.
33. Строки тримання виданої особи під вартою.
34. Порядок повідомлення про результати кримінального провадження щодо виданої особи.
35. Тимчасова видача та процесуальний порядок її здійснення.
36. Особливості тримання особи під вартою на території України на підставі рішення компетентного органу.
37. Права особи, видача якої запитується.
38. Особливості затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення за межами України.
39. Характеристика тимчасового арешту.

40. Особливості застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою для забезпечення видачі особи (екстрадиційного арешту).
41. Порядок застосування запобіжного заходу, не пов'язаного із триманням під вартою, для забезпечення видачі особи на запит іноземної держави.
42. Порядок припинення тимчасового арешту або запобіжного заходу.
43. Екстрадиційна перевірка та процесуальний порядок її здійснення.
44. Спрощений порядок видачі осіб з України.
45. Випадки відмови у видачі особи (екстрадиції).
46. Рішення, що приймаються за запитом про видачу особи (екстрадицію).
47. Порядок оскарження рішення про видачу особи (екстрадицію).
48. Випадки відстрочки центральним органом України фактичної передачі особи до іноземної держави.
49. Сутність та значення фактичної передачі особи.
50. Порядок і умови перейняття кримінального провадження від іноземних держав.
51. Випадки перейняття кримінального провадження.
52. Особливості тримання під вартою особи до отримання запиту про перейняття кримінального провадження.
53. Порядок кримінального провадження, що перейняте від іншої держави.
54. Порядок і умови передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави.
55. Зміст та форма клопотання про передання кримінального провадження іншій державі.
56. Наслідки передання кримінального провадження компетентному органу іншої держави.
57. Підстави і порядок виконання вироків судів іноземних держав.
58. Процесуальний порядок розгляду судом питання про виконання вироку суду іноземної держави.
59. Порядок виконання вироку суду іноземної держави.
60. Підстави розгляду питання про передачу засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання.
61. Умови передачі засуджених осіб і їх прийняття для відбування покарання.
62. Порядок і строки вирішення питання про передачу осіб, засуджених судами України, для відбування покарання в іноземних державах.
63. Особливості повідомлення про зміну або скасування вироку суду України щодо громадянина іноземної держави.
64. Порядок розгляду запиту (клопотання) про передачу громадянина України, засудженого судом іноземної держави, для відбування покарання в

Україні.

65. Розгляд судом питання про приведення вироку суду іноземної держави у відповідність із законодавством України.

66. Організація виконання покарання щодо переданої засудженої особи.

67. Порядок повідомлення про зміну або скасування вироку суду іншої держави.

68. Характеристика витрат, пов'язаних з передачею засудженої особи.

11. Рекомендовані джерела інформації

Нормативно-правові акти:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод : прийнята 4 листоп. 1950 р.

2. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. №254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996, № 30, ст. 141.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012. *Голос України*. 2012. 19 травня (№№ 90–91).

4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001, № 25, ст. 131.

5. Додатковий протокол до Європейської Конвенції про передачу засуджених осіб 1997 р. *Відомості Верховної Ради*. 2003. №29. Ст. 228.

6. Додатковий протокол до Конвенції про кіберзлочинність, який стосується криміналізації дій расистського та ксенофобного характеру, вчинених через комп'ютерні системи 2003 р. *Відомості Верховної Ради*. 2006. №39. Ст. 328.

7. Другий додатковий протокол до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах. *Відомості Верховної Ради*. 2011. №50. Ст. 545.

8. Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах 1959 р. та Додатковий протокол 1978 р. до Конвенції. *Відомості Верховної Ради*. 1998. № 23. Ст. 130.

9. Європейська конвенція про видачу правопорушників. *Офіційний вісник України*. 2004. № 26. Ст. 1734.

10. Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 р., Додатковий протокол 1975 р. та другий додатковий протокол 1978 р. до Конвенції. *Відомості Верховної Ради*. 1998. №23. Ст. 129.

11. Європейська конвенція про міжнародну дійсність кримінальних вироків 1970 р. *Відомості Верховної Ради*. 2002. №46. Ст. 343.

12. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками 1964 р. *Відомості Верховної Ради*. 1995. №31. Ст. 247.

13. Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних

справах 1972 р. *Відомості Верховної Ради*. 1995. №31. Ст. 250.

14. Конвенція ООН про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин 1988 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. №24. Ст. 277.

15. Конвенція ООН проти корупції 2003 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2006. №50. Ст. 496.

16. Конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом 1990 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. №16. Ст. 72.

17. Конвенція про передачу засуджених осіб 1983 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. №31. Ст. 248.

18. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. №46. Ст. 417.

19. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах 1993 р. *Офіційний вісник України*. 2005. № 44. Ст. 2824.

20. Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми 2005 р. *Відом. Верхов. Ради України*. 2011. №5. – Ст. 31.

21. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 159.

22. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 02.06.2011 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 51. ст.577.

23. Про Бюро економічної безпеки України : Закон України від 28.01.2021 № 1150-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 23. ст.197.

24. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення окремих положень кримінального процесуального законодавства : Закон України від 04.10.2019 року № 187-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 50, ст.352.

25. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12.11.2015 № 794-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 6. ст.55.

26. Про державну таємницю : Закон України від 21 січн. 1994 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 16. Ст. 36.

27. Про дипломатичну службу : Закон України від 7 червня 2018 р. № 2449-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 26. Ст. 219.

28. Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції: Закону України від 12 серпня 2014 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 39, ст.2009.

29. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві : Закон України від 23 грудня 1993 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 11. ст.51.

30. Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України : Закон України від 15 квітня 2014 року. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 26. ст.892.

31. Про звернення громадян : Закон України від 2 жовтня 1996 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 47. ст.256.

32. Про Конституційний Суд України : Закон України від 13 лип. 2017 р. № 2136-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2017. № 35. ст.376.

33. Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів : Закон України від 10 листоп. 2015 р. № 772-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 1. Ст. 2.

34. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 47. ст.2051.

35. Про Національну поліцію: Закон України від 15 липня 2015 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.

36. Про оперативно-розшукову діяльність : Закон України від 18 лют. 1992 р. № 2135-XII. *Верховна Рада України*. 1992. № 22. ст.303.

37. Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях : Закон України від 18 січ. 2018 р. № 2268-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2018. № 10. ст.54.

38. Про попереднє ув'язнення : Закон України від 30 черв. 1993 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. Ст. 360.

39. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12 трав. 2015 р. № 389-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 28. ст.250.

40. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2-3. Ст. 12.

41. Про ратифікацію Римського статуту Міжнародного кримінального суду та поправок до нього: Закон України від 21.08.2024 № 3909-IX. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3909-20#n2>

42. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. ст.382.

43. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. №10. С.161-166.

44. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. ст.232.

45. Висновок № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо якості судових рішень. URL: https://court.gov.ua/userfiles/visn_11_2008.pdf.

46. Про затвердження Інструкції про порядок здійснення міжнародного співробітництва з питань взаємної правової допомоги, видачі правопорушників (екстрадиції), передачі (прийняття) засуджених осіб,

виконання вироків та інших питань міжнародного судового співробітництва у кримінальному провадженні під час судового провадження : наказ Міністерства юстиції України від 19 серп. 2019 р. № 2599/5.

47. Про затвердження Положення Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення : наказ Офісу Генерального прокурора від 30 черв. 2020 р. № 298.

48. Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою : Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1363.

49. Про Національне Центральне Бюро Інтерполу: постанова Кабінету Міністрів України від 23 березня 1993 р. № 220.

50. Римський Статут Міжнародного кримінального суду. К., «Алерта». 2022. 68 с.

51. Угода між Україною та Урядом Сполученого Королівства Великої Британії і Північної Ірландії про арешт і конфіскацію доходів та знарядь, пов'язаних зі злочинною діяльністю, за винятком незаконного обігу: Підпис. 18 квітня 1996 р. *Офіційний вісник України*. 2006. № 47. Ст. 3167.

52. Угода між Урядом Кабінетом Міністрів України та Французької Республіки про співробітництво між правоохоронними органами: Підпис. 3 вересня 1998 р. *Офіційний вісник України*. 2006. № 8. Ст. 488.

Основна:

53. Європейська прокуратура: взаємодія з державами членами ЄС та перспективи взаємодії з Україною / Кучинська О.П., Єні О.В., Циганюк Ю.В. В-цтво «Норма». К., 2023. 346 с.

54. Кримінальний процес України: досудове розслідування : навч. посіб. / [О. О. Волобуєва та ін.] ; за заг. ред. В. М. Бесчастного. Кривий Ріг : Р. Козлов, 2019. 120 с.

55. Кримінальний процес України: підручник / Ківалюв С.В., Іскандеров Е.Ф., Смирнов В.І. та ін.. В-цтво «Юридика», НУ «Одеська юридична академія», 2023. 1104 с.

56. Кримінальний процес : навч. посіб. / [О. В. Капліна, М. О. Карпенко, В. І. Маринів та ін.]. Харків : Право, 2020. 296 с.

57. Кримінальний процес: підручник / [Л. Д. Удалова, В. В. Рожнова, Д. П. Письменний та ін.]; за заг. ред. Д. П. Письменного, Л. Д. Удалової, М. А. Погорецького, С. С. Чернявського. Київ:, «Центр учбової літератури», 2022. 780 с.

58. Кримінальний процес України у питаннях і відповідях: навч. посіб. / Л. Д. Удалова, М. А. Макаров, Ю. І. Азаров, С. О. Заїка, О. В. Кубарева, О. В. Римарчук, В. В. Рожнова, Д. О. Савицький, А. В. Форостяний, О. Ю. Хабло. Видання 5-ге, переробл. і доповн. Київ, 2020. 497 с.

59. Міжнародне співробітництво у сфері правосуддя : підручник / [В. М. Тертишник та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, професора В. М. Тертишника та д-ра наук держ. упр., професора В. В. Ченцова. Київ : Алерта, 2021. 276 с.

60. Міжнародне співробітництво у сфері кримінального провадження за законодавством України та Республіки Молдова: навчальний посібник / [В.С. Березняк, Н.В. Павлова, Н.К. Паустовська, В.М. Федченко, Л.А. Філяніна]. Київ: Алерта, 2020. 310 с.

Додаткова:

61. Завидняк І. О. Правове регулювання міжнародного співробітництва під час кримінального провадження. *Юридичний вісник*. 2021. № 5. С. 100-106.

62. Кубарева О. В. Деякі проблемні питання здійснення кримінального провадження у порядку перейняття. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 5. С. 340–343. URL: http://www.lsej.org.ua/5_2023/84.pdf

63. Курбатова І. С. Міжнародне співробітництво прокуратури України під час кримінального провадження в порядку перейняття. *Приватне та публічне право*. 2020. № 1. С. 87–91.

64. Никифорова Ю. Л. Кримінальне провадження у порядку перейняття як одна із форм міжнародного співробітництва. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2021. № 4. С. 194–199. Никифорова Ю. Л. Підстави та умови перейняття кримінального провадження від компетентного органу іншої держави. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2022. № 4. С. 190–196. URL: http://apnl.dnu.in.ua/4_2022/29.pdf.

65. Павлик А.Г., Лікаренко А.О., Мякінченко А.Д. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження: окремі аспекти. *Юридичний науковий електронний журнал*. Вип.6. 2022. С. 441-446.

66. Пасечник О. В. Інститут екстрадиції в сучасному міжнародному праві: правова природа та проблеми реалізації. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 1. С. 804-807.

67. Смирнов М. І. Сутність і правова природа міжнародного співробітництва держав у сфері кримінального процесу. *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності* : зб. наук. пр. 2019. № 1. С. 187–196.

Інформаційні ресурси

Офіційний веб-портал парламенту України (<https://www.rada.gov.ua/>)

Офіційний веб-портал Судова влада України (<https://court.gov.ua/>)

Офіційний веб-сайт Верховного Суду (<http://supreme.court.gov.ua/supreme/>)

Офіційний веб-сайт Вищого антикорупційного суду (<https://hcac.court.gov.ua/hcac/>)

Офіційний веб-сайт Вища рада правосуддя (<https://hcj.gov.ua/>)

Офіційний веб-портал Офісу Генерального Прокурора

[\(<https://www.gp.gov.ua/ua/index.html>\)](https://www.gp.gov.ua/ua/index.html)

Офіційний веб-сайт *Національної асоціації адвокатів України*

[\(<https://unba.org.ua>\)](https://unba.org.ua)

Офіційний веб-сайт *Національного антикорупційного бюро України*

[\(<https://nabu.gov.ua/>\)](https://nabu.gov.ua/)

Офіційний веб-портал *Національної поліції України*

[\(<https://www.npu.gov.ua/>\)](https://www.npu.gov.ua/)

Офіційний веб-сайт *Державного бюро розслідувань* (<https://dbr.gov.ua/>)

Єдиний державний реєстр судових рішень (<https://reyestr.court.gov.ua/>)

Ресурси українського Інтернету на правову тематику:

[\(<http://www.lawukraine.com> \)](http://www.lawukraine.com)

[\(<https://protocol.ua/ua/pro-resurs-protokol/>\)](https://protocol.ua/ua/pro-resurs-protokol/)

**Професор кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент**

Ольга КУБАРЄВА

**Завідувач кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент**

Оксана ХАБЛО